

CRISTINA BONCEA

# OCTOPUSSY



HERG BENET  
PUBLISHERS



Colecția  $\sqrt{7}$

HERG BENET  
P U B L I S H E R S

2015

© 2015 Cristina Boncea  
© 2015 Herg Benet Publishers, pentru prezenta ediție

Herg Benet Publishers  
Str. Dr. Burghilea 22, sector 2, București, România  
www.hergbenet.ro  
editor@hergbenet.ro

Copertă: The Spartan Bureau

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**  
**BONCEA, CRISTINA**

Octopussy / Cristina Boncea. - București : Herg Benet, 2015  
ISBN 978-606-8530-86-4

821.135.1-31

Tipărit în România

CRISTINA BONCEA

# OCTOPUSSY

roman

FRAGMENTE DIN CARTE



HERG BENET  
PUBLISHERS

**CRISTINA BONCEA** s-a născut pe 1 ianuarie '98. Este o persoană încăpățânată, care nu vrea decât să scrie, acesta fiind singurul lucru la care nu a dat-o în bară niciodată (sau cel puțin nu așa de tare încât să renunțe). Locuiește în București, îi plac pisicile și orice ține de viața de noapte. Romanul ei de debut este cea mai mare realizare de până acum și se bucură de fiecare clipă în care își amintește că a reușit. Cărțile sunt obiectele pe care le prețuiește cel mai tare și nu ar putea trăi prea mult fără a citi. Motto-ul după care se ghidează în viață este „Muncește așa de tare, încât idoli tăi să îți devină rivali“. Îi place ceaiul negru.

## CAPITOLUL 1

— Oh! My! Sugar! Daddy!

Becks știe că maică-sa iar face sex. Adică din nou. Din nou în aceeași noapte. E cam dezolant, ce pot să spun...

Dar tu știi ce zi e mâine? Becks știe și îi e cam frică. E și fericită, în același timp. Viața ei se poate schimba la 360 de grade. Poate fi ceva atât de diferit și totuși nimic nou. E doar trecutul readus la viață, în chipul, corpul, dar mai ales în mintea surorii sale gemene. Hyena.

Becks abia închide ochii. Se gândește la bere. A aflat de curând că e o bere cu numele ei. Ea nu bea bere, de unde naiba să știe... Ce idioți. Ar face bine ca nici părinții să nu fi avut habar atunci când au numit-o. (Că doar nu e botezată sau ceva. Nu are nicio religie și totuși își dorește din toată inima să existe cineva acolo sus care să-i urmărească fiecare mișcare, să o vadă în fiecare secundă din viață și să știe tot ce a făcut ea până la treișpe ani.) Știi ce e amuzant? Că tot vorbeam de Hyena, ele s-au născut în zile diferite. Hyena marți, iar Becks miercuri, 19 și 20 martie 2000. Diferență de cînșpe minute, dar sunt gemene identice. Au același ADN și asta o sperie și mai tare pe Becks. Încearcă de vreo trei ore să închidă ochii. Îi

închide, însă vede și mai mult întuneric. Se tot întrebă... de fapt întotdeauna s-a întrebat cum ar fi dacă Hyena ar reveni acasă... dar a oprit acest gând adânc în mintea ei, l-a aruncat, a vrut să-lucidă. Chiar dacă ar fi reușit, nu contează, pentru că faptele sunt fapte. Mâine, adică azi – tot într-o miercuri, ca să vezi –, Hyena va dormi în aceeași cameră cu sora ei geamănă și nimic nu poate schimba acest lucru.

\*

În fața ușii nu stă nimeni. Adică e doar soarele de februarie, un soare șters. În fața ușii nu stă nimeni *încă* pentru că în aproximativ zece minute părinții ei vor intra cu mașina pe alee. O vor aduce pe Hyena acasă, iar Becks vrea doar să fie pregătită pentru acel moment. Nu vrea să fie luată prin surprindere, să stea pe toaletă și să audă din senin ușa deschizându-se. Nu. Vrea să vadă mai întâi partea din față a mașinii, apoi întreaga mașină venind din depărtare. Până atunci, vrea să încerce să-și calmeze pulsul, deși se pare că niciodată nu reușește. E mereu copleșită de tot felul de emoții, unele peste altele. Își amintește că nu a vizitat-o nici măcar o dată pe soră-sa, că a fost acolo doar când au dus-o părinții ei și apoi au plecat acasă cu un membru al familiei mai pușin. Oricum, Hyena a fost ușor-ușor înlocuită de Ham, potaia. Becks se întreabă dacă Hyena va fi nervoasă sau dacă s-a schimbat atât de mult în ultimii șapte ani, cât să fie doar un robot spălat pe creier. Și se mai întreabă, firav, dacă încă mai are o soră geamănă sau va fi doar o străină care locuiește cu ei de azi înainte...

Inima îi tresare, așa cum se și aștepta, atunci când Mercedesul intră pe alee și ea vede sigla mașinii



sclipind, apoi pe Gary la volan. Hyena e acasă. *Let's party...*

\*

Becks trebuie să-și revină. Îi apar în minte tot felul de imagini lipsite de sens, își amintește vag și nu știe dacă s-a întâmplat cu adevărat sau nu... își amintește cum îi deschidea ușa poștașului în fiecare joi... exact în același loc, aceeași ușă. Tot ce a fost înainte de acea secundă i se pare un vis. Parcă se topește și deja nu mai respiră când portiera din spate se crapă încet și o fată blondă iese afară. Hyena.

Blondă, cu părul lung și cârlionțat la vârfuri, cu pistrui, cu ochii verzi, înaltă, slabă, zâmbitoare. Este copia ei fidelă. În sfârșit, Becks își vine în fire și realizează că totul va fi minunat. Realitatea este așa cum trebuie. Universul ei a rămas pe loc. Sau, orice s-ar fi întâmplat, Hyena e exact ce trebuie să fie...

FUCKIN' SORA EI.

\*

Sunt lumânări aprinse peste tot, ca prima oară când o virgină face sex și îi e teamă... sunt lumânări la masă și în bucătărie, dar toată lumea știe că nu e nimic romantic în asta. Toată lumea știe că lumânările înseamnă cu totul altceva. Cina în familie. Inclusiv cu Ham.

Becks înfulecă friptura de vită și pune ultima picătură de sos în farfurie. Urmează să o curețe cu degetul, dar cel mai interesant e că și Hyena face la fel.

— Așa de mult vreau un pat moale! M-aș mira să nu am probleme cu spatele deja, zice Hyena.

— Păi, mișto, o să dormi în pat cu mine, că a comandat mama unu' nou, da' bulangii nu l-au adus nici până azi. L-a comandat săptămâna trecută.

— Pfft!...

Garrison, tatăl vitreg al celor două fete, râde în sinea lui. Candie, mama lor naturală, doar își savurează saramura de crap. A gătit-o special pentru ea însăși, ca de obicei. Nu mănâncă niciodată carne, doar pește. Vrea să fie slabă, slabă...

— Da, Hyena, o să vină în curând patul. Oricum, nu-i problemă. Acuma ești aici, zice ea.

— O să trebuiască să ne reînveți tabieturile, zice și Gary. Deși nu cred că s-au schimbat prea mult, știi tu, în afară de treaba cu taică-tu.

— Și eu am ceva obiceiuri noi, dar nu-i bai... nu-i mare scofală, spune Hyena.

Când era mică, adică înainte să plece, cu toții o strigau Hyhy. Râdea încontinuu, chiar mai mult decât Becks, care e cam imatură pentru vârsta ei. Hienele râd, Hyena râde.

Hyena și-l amintește pe tatăl ei natural mai bine decât Becks. Era un tip gras cu părul negru și creț. Mama lor a divorțat chiar cu opt ani în urmă. Hyena nu apucase să petreacă așa mult timp cu Gary, dar Becks avea să o pună la curent cât de repede. Erau puține secrete în familia lor, majoritatea lucruri pe care toți le știau și despre care nu mai trebuia să discute... Becks însă nu știa despre gândurile surorii sale, iar acum măcar nu îi mai era teamă să le afle. Nu mai fusese așa de fericită din ziua în care îl primise pe Ham.

Cina se termină repede, s-a făcut opt fără ceva. Hyena este obosită și afară este întuneric. Zilele următoare urmează să ningă – și nu doar o simplă

ninsoare, ci viscol și furtună. Este vacanță, după care începe al doilea semestru din clasa a șaptea.

Camera lui Becks este relativ mare și cam goală. Are un pat de trei ori mai lat decât ar avea nevoie, cu multe perne și cuverturi din mătase. Pereții sunt gri metalic și au două dintre cele mai largi ferestre din casă. Prin ele poate vedea până la marginea orașului, poate vedea pădurea ce îi înconjoară. Mai are și un dressing imens, plin cu haine relativ scumpe, cu rochii, dar mai ales pulovere, blugi și eșarfe. Un laptop pe măsuta de cafea și un coș de gunoi plin cu hârtii. De asemenea, în camera lui Becks este și o baie. Evident, nu chiar în cameră, dar are o ușă ce duce înspre o altă cameră mică, cu gresie pe jos și modele aiurite pe pereți. Cam asta e tot, dacă nu luăm în calcul covorul de blană ce se întinde pe aproape întreaga suprafață, din fața patului până la dulap și de la geam până la ușă. Blană de vulpe combinată cu blană de câine, care se tăvăleşte mereu pe ea atunci când se află acolo.

Becks și Hyena au terminat primele de mâncat și se pare că până în acest punct ambele gândesc la fel, dorindu-și cât mai repede să rămână singure. Becks ezită dacă să o întrebe sau nu pe soră-sa despre timpul petrecut acolo, departe, dar poate începe cu lucrurile mai simple, iar apoi să afle restul pe parcurs. *No hurry.*

Hyena s-a aruncat pe pat de cum au intrat în cameră. În aer se simte miros de lavandă de la bețișoarele ce ard deasupra laptopului.

— Lol, nu mă mai mișc de-aici.

— Nici nu treb'e...

## CAPITOLUL 2

- Nu te dai bine cu eyeliner!
- Ce căcat, așa se poartă!
- Nici măcar nu e egal.
- Păi da.

Sunetele se aud diferit într-o baie. Ecoul e mai mare, vocile sunt mai clare. Hyena trebuie să ia haine de la Becks. Asta nu-i nicio problemă. Cât despre motivul pentru care se machiază, nimic prea important. O gură de aer în oraș. Un joint cu prietenii lui Becks... Ha, ha! Glumesc!

Diferențele dintre cele două fete nu sunt cine știe ce vizibile, dar se pare că Hyenei îi place să iasă în evidență mai tare. Acasă de două ore și deja *she wears the pants*. Nicio problemă. Aseară au adormit amândouă mult prea repede. Și cine are chef de depănat amintiri dimineața la zece?

- Ce liniște a fost ieri...
- A, cred că au zis să te obișnuiești puțin, că de-abia ai venit.
- Vecinii?
- Mama și tata.

Hyena nu mai zice nimic. Poartă o rochie foarte mulată și scurtă, de culoarea mării sau a cerului, culoare cel mai bine cunoscută sub numele de

ALBASTRU, o culoare generică având diverse forme și sub-nume. Ca un folder... Arată ca Madison Montgomery.

Becks are niște blugi și un tricou gri și și-a prins părul într-o coadă.

— Gata?

— Gata.

*Bow down bitches, bow down*

*Bow down bitches, bow down*

Muzica ar putea fi adăugată pe fundal în timp ce gemenele ajung în centrul orașului. Nu degeaba Bucureștiul e Micul Paris. Chiar dacă Becks este îmbrăcată sport, capetele se întorc în direcția lor, unii oameni le fac poze, iar majoritatea zâmbesc și dau coate prietenilor.

Nimeni nu știe cine este Hyena, dar cu toții trebuie să afle. Hyena vrea să fie celebră, iar Becks și-a dat seama de asta după numai câteva minute petrecute alături de ea. Nicio problemă. Pe Becks nu o deranjează atenția.

Ambele poartă sandale gen Asos, cu talpa înaltă și plată. Se opresc pe dalele de piatră din față de la Old City Pub. Înăuntru, muzica își face cu adevărat treaba, așa că acum chiar par a fi la o petrecere din *Gossip Girl*. Dacă nu iei în considerare mediul deloc luxos. Bine că tipul care le așteaptă poate face să dispară cu ușurință orice altă atracție dimprejur.

— Sharkeisha&co, huh? întrebă el, când cele două ajung la masă.

— Soră-mea. Hyena.

Tipul îi face cu ochiul.

— Alin.

Are părul creț și șaten, fața albă, ceva barbă, un tricou cu pete. Verdictul: drogat, sărac, inutil.

— Tu bei bere? o întrebă Alin.

— Nah! Cocktail.

— Pfft!...

Hyena nu-și dă seama ce relație e între Becks și tipul ăsta. O fi dealerul ei. Dracu' știe, dar Becks ar trebui să înțeleagă faptul că drogurile fac rău organismului. Ea trebuie să fie sănătoasă, să trăiască cât mai mult, pentru a face lucruri nesănătoase. Nesănătoase mintal.

Hyena nu se simte deloc confortabil, iar Becks observă asta. Când stă așezată, rochia i se ridică mai mult decât ar trebui, așa că Hyena e obligată să-și țină mereu mâinile în poală. Oare are măcar chiloți? Două cocktailuri mai târziu și trei invitați în plus, toți tipi, iar atmosfera devine insuportabilă.

— Nu-mi place aici. Hai acasă, zice Hyena, care nu înțelege de ce niște fete bogate ca ele trebuie să meargă în locuri așa de jechoase, cu niște tipi pe măsură.

— Nu, stai să înțelegi. Mai așteaptă câteva minute, îi zice Becks.

Hyena devine curioasă. Poate că totuși există un scop în toată distracția asta de doi bani. Măcar muzica e bună.

Gemenele revin de la toaletă. Cei patru tipi rânjesc la ele și fumează, dracu' știe ce. Hyena habar n-are cum arată iarba, deși ar fi avut câteva ocazii atunci când a fost plecată acolo.

În loc să stea din nou lângă ea, Becks se așază între Alin și un tip soios, ce pare a fi în clasa a șasea cel mult. Îi pune mâna pe pantaloni într-un mod agresiv, iar Hyena închide ochii. I se pare scârbos. Încă nu înțelege.

Tipul închide și el ochii, apoi se holbează la Becks, ca și când ar aștepta-o pe ea să se ridice prima și să îl roage cu un blowjob. Nț, nț! Prietenii lui rânjesc, dar e clar că sunt geloși. Unul dintre ei se uită cu poftă la Hyena, iar ei îi vine să-i arate un deget. Se abține. Îi e frică de viol, chiar dacă pare un lucru paranoic. Mâna lui Becks e încă pe pantalonii lui Alin, iar chestia lui pare a se trezi la viață. Unul dintre prieteni iese afară, prefăcându-se că vorbește la telefon. Ceilalți doi nu se clintesc, bucurându-se de propriile erecții deloc subtile. Hyena vrea să se ridice și să plece, dar chiar în acel moment Becks se ridică și ea. Alin o urmează, probabil încrezător într-un scenariu foarte promițător în mintea lui, însă Becks își ia doar geanta și o trage pe Hyena după ea. Alin rămâne în urmă, iar expresia de pe față îi este evident dezamăgită. N-are ce să facă. Își mai aprinde o țigară. Țsta e ultimul lucru pe care gemenele îl văd înainte să iasă pe ușă. E ora prânzului și e frig ca naiba.

— Am o singură întrebare. De ce? face Hyena, dar Becks îi arată cu grijă un portofel.

Portofelul lui Alin. Din el se vede ieșind o bancnotă de un milion.

— Vorbești serios? Puteai să ceri acasă banii ăștia. Chiar merită?

— E prima oară când am acceptat să ies cu el. Pe bune. Am vrut să facem ceva amuzant.

Hyena își dă ochii peste cap. Nu o crede. Becks se enervează că soră-sa, care abia a venit și nu o cunoaște deloc, crede că e o curvă. Dar nici una dintre ele nu spune nimic. Merg acasă în liniște.

— Fumezi? întrebă Hyena pe la jumătatea drumului, în taxi.

— Nu. Nu beau nici măcar cafea.

— Bine. Cafeaua îți îngălbenește dinții.

\*

E ora patru după amiaza. Nu e nimeni acasă, cel puțin nu încă. Aș putea zice că mâna lui Gary se odihnește pe vaginul lui Candie, dar e mai degrabă ca și cum el ar căuta disperat ceva, ca atunci când știe că oricum nu are nicio șansă de a găsi acel ceva. Se agață ca un adolescent de prima sa relație. Se agață atât de mult, încât una dintre părți trebuie să se rupă. Degetele lui strânse scormonesc în continuare și nu este nicio muzică, niciun alt sunet în afara celui ce iese suav din gâtulejul soției.

— Evrica, spune el, scoțând pumnul și aproape râzând.

Ar putea fi tatăl natural al Hyenei, la cât de mult râde.

Candie, în schimb, are o figură atât de serioasă după ce gemetele se opresc, încât Gary își înghite rânjetul și își linge degetele unul câte unul, dar fără a renunța la jocul de-a clipitul. El niciodată nu îl câștigă. Candie e prea puternică.

— Spune-o, zice Candie. Hai...

Mâna ei strânge organul lui Gary atât de tare, încât ar putea exploda, ca o pungă de popcorn în cup-torul cu microunde.

— Spune-o, spune-o... ce poți să mai spui?

— Tish... Tish...

— Îmi place când vorbești în franceză.

Morticia și Gomez. Da, asta se joacă astăzi. Dar încă e lumină afară. Jocul lor parcă nu are niciun farmec. „Dacă vin copiii“ nu a fost niciodată o grijă. Copiii lor sunt la fel ca Wednesday și Pugsley. Li s-ar



alătura. Însă nu așa funcționează jocul. Să nu amestecăm mâncarea.

Candie și Garrison se uită în fiecare joi seara la câte un DVD sau măcar un scurt filmuleț inspirațional. Preferatul personal al lui Gary e *One Man, One Jar*. Problema lui Candie e că nu se poate hotărî niciodată, parcă nimic nu o încântă suficient. N-a mai avut un orgasm din noaptea aceea, de dinainte de Crăciun... noaptea aceea când nimeni nu mai știa care e sângele ei și care e sângele lui. De obicei când face sex, ca acum, Candie re trăiește acele momente și asta e singurul fel în care poate să găsească măcar un sfert din cea a simțit atunci, din tremur, din acel rai – sau poate dulcele iad.

Ușa se deschide la parter. Zgomotul se aude clar, pentru că și ușa dormitorului lor este deschisă. E bine că au terminat. Mâncarea fierbe pe foc. Pilaf de orez.

## CAPITOLUL 3

Un loc mare și întunecat, ca-n romanele horror *mostly* scandinave. În mijlocul pădurii, ca în filmul *Innocence*. Locul poate fi comparat cu orice, dar nu cu realitatea. Deși realitatea e de fapt în mintea noastră. Iar lumea din mintea Hyenei arată cam așa: pereți înalți, maro, căcănii. Gratii la geamuri. Scaune de metal care scârțâie de fiecare dată când te așezi la masă, la prânz sau cină. Mirosoasă de gunoi, de căcat, de oameni nespălați sau uneori miros de clor. Clorul mirosoasă cel mai groaznic, mirosoasă a ars, mirosoasă a moarte. Întuneric sau lipsa luminii naturale, lipsa confortului, lipsa internetului. Dar cu prezența cărților. Hyena a găsit *De veghe în lanul de secară* și aia a fost o zi foarte fericită. Mâncarea scârboasă, fără gust, fără sare, atât de diferită de ce mâncase până atunci. Avea doar șase ani, însă părinții ei și toți psihologii erau convinși că este nebună. Nu se simțea nebună. Avea prieteni. REALI! Primea pastile și așa putea să doarmă aproape în fiecare noapte. Nu arăta ca un spital. Era o casă imensă pe care nu aveai cum să o cunoști pe de-a întregul, să o memorezi. Drogurile lor îți ștergeau memoria. Era o închisoare. Acolo erau și mulți copii. Hyena nu a vorbit cu aproape niciunul dintre ei, decât atunci când era obligată. Nu avea

jucării. Se plictisea groaznic. Oricine ar fi înnebunit în locul ăla... Testele, fețele zâmbitoare – cică prietenoase – ale psihologilor, hârtiile pe care le completau, chipurile părinților ei, spaima oamenilor care auzeau povestea ei... se simțise singură. Hyena se gândea la toate astea fără niciun pic de furie. Nu își dorea răzbunare. Nu era nebună. Era echilibrată, realistă. Nu știa ce i-a împins pe părinții ei, pe mama ei să o lase acolo. Acum era acasă. Și, totuși, ce înțeles avea toate astea? Viața ei? De ce încă mai respira? Parcă trăise o mie de vieți și murise tot de-atâtea ori.

\*

E JOI! Știi ce înseamnă asta? Poștașul. Vine poștașul.

Becks deschide întotdeauna ușa când vine tipul de la poștă. Seamănă cu tipul hot de la Domino's Pizza, doar că e poștașul și, uneori, coletele sunt mai mișto decât pizza. Doar uneori, tho'.

Rar e ceva pentru Becks, dar mereu caută prin coletele sosite pe numele Garrison Sugar. Familia Sugar. Da, ei sunt. Tipul, care are între treizeci și patruzeci de ani, sosește aproximativ la ore fixe, adică pe la zece-unșpe. Nu contează cât de obosită e, Becks își pune ceasul să sune și coboară în pijamale. *God bless the postal service.*

De data asta coletul e mare. Dar surpriza tipului e și mai mare când vede două fete identice, cu pijamale identice, privindu-l identic din pragul ușii. Însă cum meseria i-o cere, fața îi rămâne neschimbată, la fel și mișcările corpului, prezentându-se cu toată rutina sa, mai întâi deschizând încet gura, apoi întinzând hotărât brațele.

- Un colet pentru domnul Sugar.  
— Dați-mi-l mie, zice Becks în timp ce ia cu grijă pachetul și i-l dă surorii sale, care semnează hârtia.  
— Atât pentru săptămâna asta. Săru'mâna.  
Și pleacă.  
— Ce-i aici? întrebă Hyena.  
— Ghici! chicotește Becks.

*Highschool girls on dick, Asian ASS-essment* și clasicul *In Diana Jones*. Cele de la Viv Thomas de săptămâna trecută erau de un milion de ori mai bune, numai citind titlurile și era suficient ca să îți dai seama. Becks e dezamăgită. De obicei fura câte unul și se uita singură la el. Bineînțeles, se găseau și pe net, dar DVD-urile au chestii extra și sună parcă mai tentant când știi că le-ai șutit de la ai tăi.

— Cîh, de ce s-ar uita la d'astea? întrebă Hyena, cu același dezgust ca în seara de la Old City Pub.

— Ești sigură că faci parte din familia noastră?

Hyena doar ridică din umeri. De unde să știe... Ce-i drept, Gary i-a spus că trebuie să se obișnuiască cu obiceiurile lor, dar îți amintești ce a zis Hyena? Și ea a învățat lucruri noi.

\*

Muzică *alternative*. Arctic Monkeys. The Kinks. *Psychedelic*. Da. Hyena nu a ascultat prea multă muzică la viața ei, însă instinctul e cel mai bun prieten al unui om. Ei bine, și mai e ceva pe lângă asta, mai e încă un prieten, multiplicat în infinite ipostaze... Țevile. Da. Nu neapărat cele de eșapament, de la mașini, ci mai degrabă țevile de gaze, țevile din casă... țevile sparte. Bucățile de țevi. Chestiile rotunde și suficient

de largi. Cu siguranță groase. Lucrurile cu formă de penis care nu se duc repede, nu se stâlcesc precum bananele. Hyena o crede pe Becks când spune că nu a fost niciodată cu un tip în felul ăla, dar și Hyena e virgină în felul ei propriu. O să vezi.

A simțit nevoia. Face parte din familie, după cum a spus soră-sa, deci a simțit nevoia disperată de a avea un alt corp. Un corp străin. În ea. Nu a putut găsi unul până târziu, de fapt până acum șase luni, dar asta e altă poveste. Acel corp era viu, energetic, deși cam deranjant. (Obiectele sunt mai plăcute decât ființele vii, crede-mă. Oamenii vorbesc, iar ăsta e defectul lor cel mai mare. Dacă ar face doar efort fizic... mult, îndelung...) Da, țevile sunt cele mai bune prietene ale unei fete. Îți poți băga diamantele în vagin, măi, Marilyn? Desigur că poți, dar nu-i la fel. Decât dacă vrei să fii fancy și să faci un videoclip cu asta. Atunci ar merge. Se pare că familia Sugar nu prea are țevi în casă, iar Hyenei îi e teamă să caute în sertarul din camera lui Candie. Dacă găsește și alte chestii pe care chiar nu vrea să le vadă? În ciuda aparențelor, sau poate exact conform cu aparențele, Hyena e o tipă pudică. Îi e rușine să vorbească sau să vadă sex. Dar nu îi e rușine să fie singură cu ea însăși, cum a fost dintotdeauna, cum suntem toți. Așa că a găsit un înlocuitor. Nu este o țevă. Nu este un fruct. Păi... e o sticlă.

Nu a găsit nimic altceva mai bun și doar văzând screenshot-urile de pe spatele DVD-urile primite mai devreme... E ud și nu e ciclu. Înțelegeți tu. A trebuit să se scuze. A trebuit să fugă în baia de sus, din camera lui Becks. Nu știe ce să facă, mâinile sunt niște lucruri așa de mici și întortocheate, încât nu le poate folosi decât în activități obișnuite, cum ar fi să-și lege

șireturile, să mănânce... Dar nu și să se masturbeze.

O sticlă de apă oxigenată. Rotundă. Mare. Groasă. Perfectă. Ca să nu mai vorbim de curată. Ce s-ar întâmpla dacă ar deschide-o în interior?

Dar nu va face asta, nu încă, nu într-o zi de joi. Se așază cu fundul pe capacul închis al wc-ului și își pune unul dintre picioare, cel stâng, pe capătul cabinei de duș, destul de înaltă cât să i-l susțină. Rochia de vară în care se schimbase i se ridică automat în jurul șoldurilor. Celălalt picior se află incomod pe coșul de gunoi din metal, care e aproape la fel de rece ca vremea de afară. Hyena își dă lenjeria la o parte și introduce ferm întregul obiect înăuntru. Trebuie să fie silențioasă. Nu vrea să o audă cineva. După cum am mai spus, Hyena e pudică, iar dacă Becks ar intra exact în acel moment în baie, ar muri. Dacă s-ar întâmpla asta, și-ar dori să se poată ascunde în toaleta pe care stă așezată, să se facă mică și să se ducă pe conductă până în canalele pline de excremente, bacterii și uneori șobolani sau pești morți. Dopul sticlei este bine închis și pătrunde din ce în ce mai repede în vaginul Hyenei. Mâna îi este încleștată și aproape o doare, dar nu îi dă drumul. Pielea i se face ca de găină, iar între picioare arde focul... *și noi pe lângă mama stând, de mult uitarăm jocul.*

Nu mai are mult și termină. Totuși nu poate sta liniștită. Cineva poate intra oricând. Agonia o cuprinde de fiecare dată când își dă seama că mai repede de atât nu se poate. E o limită a felului în care sticla poate să ajungă în interiorul ei și în afară. Să se miște mai repede decât un mixer în bolul pentru prăjituri, să se miște mai repede decât e omenește posibil... și mușchii o trădează de fiecare dată. Scoate sticla și rămâne în aceeași poziție. Mereu i se pare că e pe altă

lume și se trezește la viață după ce se masturbează. Mereu se gândește la altceva, altundeva... Trebuie să-și revină. Dar e obișnuită, așa că își revine repede. Se ridică, își aranjează chiloții tanga care îi intraseră puternic în fund și încearcă să curețe sticla sub jetul de apă al robinetului, ca să îndepărteze substanța aceea lipicioasă, împreună cu orice alt semn care ar putea trăda modul în care a fost folosită. Data viitoare cu siguranță trebuie să o deschidă înăuntrul. Poate că arsura ar fi și mai mare, deci și mai plăcută, mai mistuitoare, mai fatală... Acum își amintește. De ce au trimis-o părinții ei departe. Voia să moară. Dar nimeni nu a înțeles vreodată de ce. Drama Hyenei.

Aude un zgomot venind din cameră, ușa deschizându-se cu putere, pași repezi pe podea, Hyena oprește iute apa și pune sticla înapoi în dulapul de lângă chiuvetă. Deși nu există niciun lucru care să o incrimineze, deși e îmbrăcată și se află într-o poziție normală, teama o copleșește. Zgomotul se aude chiar lângă, dar nimeni nu vorbește. Niciun glas nu se aude. Dacă nu e Becks...

Un lătrat. Fir-ar! Ham... Ham, ham.

Hyena deschide ușa și vede golden retriever-ul, mare, pufos, cam gras. Câinele scoate limba la ea, fără să se miște. Hyena se apleacă să îl mângâie, iar câinele o linge pe mână. Nu apucase să se spele bine și pe mâini. Hyena reușește cu greu să îl evite în încercarea ei de a ieși din baie. Dă să se strecoare pe lângă sau peste. Câinele mai latră o dată și se ridică, așa că Hyena se împiedică de el și cade pe covorul de blană. Ham nu pleacă nici acum, ci continuă să se frece de corpul Hyenei, ca și când ea ar fi un mare biscuit pentru câini. Hyena simte respirația lui Ham și i se face greață. Nici dacă nu s-ar spăla o lună pe dinți nu

i-ar mirosi gura așa. Pisicile sunt mult mai bune decât câinii...

Nu reușește să se ridice, dar măcar javra nu se mai fâlfâie deasupra ei. Nici măcar nu mai încearcă și rămâne acolo, ca un cadavru. Ar putea adormi pe covorul pufos până când Ham s-ar decide să plece. Închide ochii și își pune brațele sub cap.

— Ce naiba faci?

— ...

— Hyena!

Într-o imagine blurată, Becks apare cu o expresie tâmpă pe față, stând pe vine în fața ei. Hyena nu vrea să se trezească, dar corpul i-a înghețat stând aproape dezbrăcată pe podea. Ce mai urmează acum?



## CAPITOLUL 4

Unchiul Phil e fratele lui Gary. Gary e britanic. E din Londra. Din Cockney. Becks nu l-a cunoscut până acum câțiva ani, când a venit pentru prima oară la ei acasă. S-a descurcat cu greu. Nu știe o boabă românește. Strada Glastrei a devenit *that potty alley*. Potty, pot, pot. Stăteau la numărul trei, chiar la ieșire spre drumul principal, dar unchiul Phil a trebuit să ocolească de două ori întregul cartier rezidențial pentru a o găsi. A coborât dintr-un Mustang din 1900-toamna, plin de noroi naiba știe de unde, pentru că era vară și secetă. Arăta ca un cowboy, ca un fermier adevărat, avea un fel de fedora care spunea orice altceva... încercase să dea ca un business man, așa i se păruse lui Becks. De fapt arăta ca un tip de pe listele cu criminali căutați. *WANTED*. *Wanted*, dar cine l-ar fi putut dori? Avea o barbă ce se întindea pe mai mult de jumătate de față, se combina într-un fel cu mustața blondă grizonată. Era mai mare decât Gary cu doișpe ani. Bunica rămăsese gravidă pe la șaișpe. Eh...

Istorisiri de familie. Lui Becks însă îi vin în min-te cu totul alte lucruri atunci când se gândește la el și la prima lor întâlnire. Prima și ultima, în 2008. Coborâse din mașină și fuma dintr-un trabuc ros

FSFÂRȘIT RAGMENTE DIN CARTE

## CUPRINS

Capitolul 1 .....	5
Capitolul 2 .....	10
Capitolul 3 .....	16
Capitolul 4 .....	23
Capitolul 5 .....	28
Capitolul 6 .....	34
Capitolul 7 .....	36
Capitolul 8 .....	44
Capitolul 9 .....	55
Capitolul 10 .....	64
Capitolul 11 .....	76
Capitolul 12 .....	83
Capitolul 13 .....	90
Capitolul 14 .....	99
Capitolul 15 .....	106
Capitolul 16 .....	114
Capitolul 17 .....	118
Capitolul 18 .....	122
Capitolul 19 .....	130
Capitolul 20 .....	135
Capitolul 21 .....	138
Capitolul 22 .....	142
Capitolul 23 .....	146
Capitolul 24 .....	120
Capitolul 25 .....	154
Capitolul 26 .....	158
Capitolul 27 .....	165
Capitolul 28 .....	168
Capitolul 29 .....	172
Capitolul 30 .....	175
Capitolul 31 .....	179
Capitolul 32 .....	182
Capitolul 33 .....	185

*www.hergbenet.ro*

**Herg Benet Publishers**

Bun de tipar: februarie 2015. Apărut: 2015.  
Editura Herg Benet, Str. Dr. Burghelea 22,  
sector 2, București, România.  
E-mail: editor@hergbenet.ro





Hyena, o adolescentă de aproape 14 ani, se întoarce acasă după o lungă perioadă de absență din mijlocul familiei. Este primită deopotrivă cu entuziasm și scepticism de către Becks, sora sa geamănă, care încearcă să reconecteze relația lor și să recupereze toți acei ani pierduți. Dar secretele mamei, ale tatălui vitreg și ale ambelor fete sunt amenințate să iasă la iveală odată cu sosirea straniului unchi din America.

Citind această carte, ești obligat să lași deoparte toate clișeele pe care le-ai auzit despre tinerii de azi. Sex, droguri, alcool, nopți în cluburi, haine de fițe? Pentru Becks și Hyena sunt doar punctul de pornire al propriilor reflecții și raportări față de viață – o foarte ciudată raportare, de altfel...

Un roman ca o călătorie fascinantă și amețitoare, cu umor sumbru și, în același timp, o atentă celebrare a individualității extreme.

[www.hergbenet.ro](http://www.hergbenet.ro)

